

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού 3 δραχμές 4. Η αβάφαιτος υπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων απαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν δὲν τοὺς ἀγαπητοὺς μας ἀναγνώστους, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντιλήψιν των τοιούτων

τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνδοσεμένη ὑπὸ δικαιοῦματος χρήσεως ἐκ δραγματῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίμιστρον τῶν συνδρομῶν, φιλίων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, ἀποσπῆστε τιμῆς.

Γ. Γεωργιάδης ν. Πειραιᾶ. Τὸ ποιῆμά σας καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ στὴν οἰκείαν στήλην. — Π. Π. Π. Καὶ τὸ δικό σας ποιῆμα ἀρκετὰ ἐπιτυχές. Θὰ δημοσιευθῇ. — Μισσὲ Τζαννῆ ν. στὴ Χιόν. Μᾶς γράφετε στὴν τριχαριεσπῆν ἐπιστολήν σας :

Μισσὲ Διεθυντή μου. Εἶναι καμιά ἐκαπενταριά μέρη πού σὰς ἤρτηλα ἓνα γράμμα μου καὶ σὰς ἤγραφα ἡντὰ παθα, μὰ ἐν εἶδα τίποτε γραμμένο σὰ δύο Μικονέτα πού ἔχουν βρογί — σὲ τούτοια πού θὰ βγῇ πιστευθὴ νὰ εἶν. Σὰς στέλλω τώρα πάλι ἓνα ποίημα, πηροχὸ μού πῆτην τὴ γνώμην σας γὰ τ' ἄλλο. Ἐγὼ τώρα ἐν ἡθαβὰ τίποτε, μὰ σὰς γράφω γὰ νὰ δῆτεν ἡντὰπαθεν ὁ Μισσὲ Βουρλῆς ἀπὲ τὴν μεγάλην του οἰκονομίαν, πού θὰ τὴν ἔχετεν δά, ἀκούστα. Μιὰ μέρων πού πῆγεν στὴν χώρα κάτω, μὰ ἄς μὴ χαλῶ τὸ χαρτί γιὰ ἀξίτη... θὰ δῆτεν παρακάτω ἡντὰ παθεν στὸ ποίημα πού σὰς στέλλω. Μισσὲ Διεθυντή μου, αὐτὰ μεταξὺ μας, τὰ ποιήματα πού σὰς στέλλω τὸ ξέρω πὼς ἐν ἐν καλὰ, πὼς ἐν γιὰ τὰ παναγρία, τὸ καταλαβαίνω ἀκόμη, γιὰτὶ ἐν εἰμα ἀπὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους πού ἐν καταλαβαίνω..., πὼς ἐδομοσίεψετεν τὸ πρῶτο ποίημα μου γιὰ νὰ γελῶσι ὁ κόσμος στὴν καουσίαν μου, μὰ ἐν μὴ περῶσι σὰς ἀμῶνον λέν καὶ στὴν Χιόν ἔθελές τὰ καμῖνε Τζαννῆ κα' ἔπαθές τα. Τὰ ἀνέκδοτα ὅμως πού σὰς στέλλω ἂν ἐν ἐν καλὰ νὰ μὴν τὸ δημοσιέψετεν γιὰτὶ καὶ μὲνα μού φαίνεται πὼς ἐν θ' ἀρέσουν, γιὰτὶ αὐτὰ ἔχουν γοῦστο σὰν μιλιοῦνε. Ἄν μπορέσετεν σεῖς μὲ τὸν τρόπον πού ξέρετεν νὰ ζωγραφίσετεν πὸ καλὰ ἀκόμη τὸ γουστοῦξικο μέρωσ τὸ ἀνεκδοτόν θὰ ἀρέσουν πὸ καλὰ. Ἄν ἐν καλὰ θὰ σὰς στήλω κα' ἄλλα. Χιὼς 25-10-84 Μισσὲ Τζαννῆ

Δημοσιεύουμε λοιπὸν ἐδῶτὰ τὸ ποιῆμα σας. Ἐ' ἀνέκδοτα θὰ τὰ μελετήσωμεν ἐμφεθῶς καὶ θὰ σὰς ἀπαντήσωμεν στὸ προσεχές φύλλον. Ἰδοὺ τὸ ποιῆμα :

Ο ΜΙΣΣΕ ΒΟΥΡΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΥΡΙΝ

Μιά μέρα ὁ Μισσὲ Βουρλῆς πῆγεν στὴ χώρα κάτω καὶ θὰ σὰς πὸ ἡντὰ παθεν

ὄχονους παρακάτω. Στὸν Χουσῆν τ' ἀρμπάνικὸ τὸ γάδαρὸ του μᾶσι καὶ γιὰ τὸ σπῆν του τυρῖν πηραῖνε ν' ἀγοράση. Μὰ γιὰ τυρῖν τὸ δόκανη σαποῦνι στὸν μακαλίην ποῦταν φτηνὸ καὶ εἶνε ἀφάλεϊαν μεγάλην. Ἐν τὸ κατάλαβ' ὁ Βουρλῆς καὶ τὸ σαποῦνι πῆγεν πὸν θάρευσ πὼς ἐν τυρῖ καὶ στὸ χωριὸ πηραῖνε. Στὴ στροτά πὸν ἐπῆμεινε ἐπίστανε λιγάνων καὶ γὰ νὰ νὰ ἄλλων τυρῖν ἤφατεν στὸ σοκαῖαν. Σὰν τὸβαλεν στὸ στόμα του κ' ἤρκησεν νὰ μᾶσιε ἡβῶν' ἀρούσι κ' ἦταν πικρὸ μὰ ἐν τὸ παρατάει. Κ' εἶπεν του τότε μὲ θυμὸν ἀφάρτῆσι δὲν ξερῶρτῆσι ἐν σὲ πετὼ κ' ἐν μὲ γελᾶς

ὄσο καὶ νὰ σφραγίτῆς. Τώρα πὰ πὸ σὲ γόραση τοὺ θέλεις νὰ σὲ πᾶν, ἐγὼ παρῶδες ἤδωκα καὶ πρέπει νὰ σὲ γράω.

Ἄπογοητευμένον Νέον. Ἡ ἀπάντησι πὸ σὰς ἐνδοσεμένη θὰ σὰς βοθῇ ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τῆς «Οἰκογενείας». Τὸ «Μπουκέτο» δὲν ἔχει ἰατρικὴν στήλην. — Ζωντανῶν Νεκρῶν, Σταυρῶν (Ἰθάκης). Μᾶς γράφετε, ἀγαπητὴ κόριε, στὴν ἐπιστολή σας :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Πέρασανε δέκα χρόνια, πὸ δὲν σὲ χωρίσθηκα καθόλου, ὅτε ἐν τὴ ἀλλοδαπῇ. Μοῖθῆδες παρηγορῶν μὲ τὴ θλιμμένη μου ζωῆ. Ἀλάφρωντα τὸν πόνο μου, διαβάζοντας τὰ ἀγαπημένα σου φύλλα. Καὶ τώρα πὸν θ' ἀφήσω τὴν ζωῆν, νὰ βρῶ ἀνάπαυσι στὸν τάφο μου, θ' ἀφήσω ἐντολήν νὰ μὲ σκεπάζουν μὲ τὰ ἀγαπημένα σου φύλλα. Ἰσως καὶ ἐκεῖ νὰ μὲ παρηγορῶν, ὅπως καὶ εἰς τὸν νεφτικὸν τούτων κόσμων. Πειθαίνο νέος, γιὰτὶ δὲν ἐπραγματοποίησα κάτι στὴ ζωῆ μου.

Ἐνας Ζωντανῶς Νεκρῶς. Τὰ γραφόμενά σας, ἀγαπητὴ ἀναγνώστα, μὰς συγκινοῦν εὐκρινῶς. Δὲν γνωρίζωμε, φυσικὰ, τὸν πόνο πὸν βάρει τὴν καρδιά σας. Πάντως, ἐπιτρέψατέ μας νὰ σὰς ποῦμε τί δὲν σκεπάζετε δράσις. Ἐνας νέος δὲν πεθαίνει γιὰτὶ τὸ συνέθε μιά ὀπιοῦσπιτε ἀτυχία ἢ καὶ σμυραρά. Ἀνίστασαι, μάγετα, ἀντιδρᾶ, ἐπικρατεῖ. Τὸ ἴδιο νὰ κάμειτε καὶ σεις. Μὴν ἀφήτε τὴν ἀσπὴ νὰ κυριάρχη ἐπάνω σας. Ἀντιδρᾶστε ὅσο μπορεῖτε. Ἡ ζωῆ εἶνε ἀγῶν σκληρῶς, μὰ γιὰ νὰ περᾶτε τὰ ὅπλα σας καὶ τὴν ἀσπῆτα σας καὶ νὰ παρασθῆτε ἀκούρησὸν στὰ χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτὸ θὰ ἦταν δειλὰ. Ἀκούστε τίς καλὲς συμβουλές μας, ἐμψυχώθητε, συνῆθετε, ἀγωνισθῆτε τὸν καλὸν ἀγῶνα... Καὶ μιά μέρα θὰ μὰς ἐγγινοῦμετε γιὰτὶ σὰς βελέματε τὸ καθῆκον σας ἀπάντι τοῦ ἐλατοῦ σας, ἐκείνον πὸν σὰς ἀγαποῦν καὶ τὸν συνανθρώπων σας γενικῶς. — Σωτήρ Κοντοῦ σουνίστιον. Ἐνατάς. Τὸ ποιῆμα σας εἶνε ἐπιτυχές. Ἐνελεῖτε ἀποτυχημένο Προσάθεια ναυαγίασας. Καὶ Ἰδοὺ ἡ ἀποδέξι :

ΓΥΦΤΟΙ

Κορμὰ ἐφρηβιά, σφιχτοδεμένα, κτράτσα χαλιῶδινα, σιρᾶ - σιρᾶ, κοντὰ στ' ἄμῶν, στὴν πυρᾶ, κορμὰ μελανὰ ἀραδιασμένα. Μετᾶλλα, σίδερα, μαντέμια, ζυμᾶρι ὄς τὰ κάνει ἡ βαριά, μοιάζουν σὰν τὸν καπνὸ πὸ μακρὰ τὸν ἀραιώνουν καὶ τὸν σβῶνε τὰ μελτέμια. Ἀποσταμῖνο, τῆς ζωῆς τραβοῦν κομπᾶ, στὸν ἦλιον, ὄς ζυνοῦνε τὴν ἄγχιτα, λευκοὶ, κα' ὅτετα βάζουν προσαπῆτα πὸν λῆ καὶ ἤρθεαν ἀπὸ τὴν Ἀραπᾶ.

Πότην Ἄλωνα ν. Αἰ κῆσις ἐπὶ τὸν ποιημάσ σας «Στὸ Κοιμητήριον τοῦ Χωριοῦ», στὸ προσεχές φύλλο.

Θ. Τὰ ποιήματα σας «Μιά Ζωῆ Καινοῦργια», «Φιλὸ καὶ Φιλῆ» καὶ τὸ «Παλάτι τοῦ Χωριᾶτῆ», ὄχι καλὰ. Κάπως πὸ ὑπερφορῶ, πὸ παιγνιώδες μᾶλλον, τὸ «Φιλὸ καὶ Φιλῆ». Τὸ «Παλάτι τοῦ Χωριᾶτῆ» ἐνελεῖδος κοινῶ. Ἰδοὺ ἡ ἀρχή :

Τῆρα νᾶχὴ τὸ παλάτι, μᾶρὸς στὸ σπῆν τὸ χωριᾶτῆ, τὸ τρανὸ, τὸ ἀμψιλῶ, τὸ μικρὸ, τὸ χαμηλῶ.

Χειρῶτερο δῶν τὸ «Μιά Ζωῆ Καινοῦργια». Νὰ καὶ αὐτὸ ἡ ἀρχή :

Τὴν παλιὰ ζωῆ μας θέλω νὰ χαλάσω, καὶ στὸ χάλασμά της ν' ἀποθώσω μᾶ, μὰ πὸν νὰ μὴν ἔχη ὀμοια τῆς καμιά. Μιά ζωῆ καινοῦργια θέλω γὼ νὰ πλάσω ! Μιά ζωῆ ἀνώδινη θέλω γὼ νὰ στήσω, καὶ νὰ τὴν γεμίσω ὅλο ἄμορφι!

Ξέρω γὼ τὸν τόπο καὶ θὰ τὴν πλοῦτισω

σὰν τοῦ Ρεφαῆλον κάποια ζωγραφιά Καὶ τὸ τελευταῖο τετρατάκι μὸ τραγουδιὸ αὐτοῦ ἐνελεῖδος ἀποτυχημένο. Ἰδοὺ :

Μιά ζωῆ ἐλευθερῆ, ὅπως τὸ πουλῆ, πὸν ζυνοῦνε ἔξυνοιαστο μᾶσις ἤμερῆ ζωῆσι.

Μιά ζωῆ ἀσούραστη... Μὰ τί ὄφελει; τ' ἀνθρώπου ἡ ἐξέλιξι θὰ μὸν τὴν λεῶσῃ !

Μὴ βιάζεστε λοιπὸν νὰ δημοσιεύετε τοὺς στίχους σας. Γράφετε, διορθῶνε, σφίξετε. Καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου, διαβάξτε, διαβάξτε. — Τ. Ἐἶνον. Τὰ διηγήματα σας «Τὸ τέλος μιᾶς Ἀγᾶπης» καὶ «Μιά Ἀλημονήτη Βραδυά», ὄχι ἐπιτυχῆ, ὄχι τίποτε πῆσαν τῆς ἀπλῆς προσαθείας. Διασῆστε Ἑλληνας περὶογράφους. Θὰ μᾶσιε ἔτσι στὸ νόημα τῆς τέχνης... — Ε. Γ. Κ. α. α. μ. α. Κέρκυραν. Ἐχετε μῆπως τὸν «Ἐσωτερῶν» πὸν πληρωμοῦν Ἡ. Κοινῶν, περιοδικῶν αστυρῶν ; Ἄν καὶ, γράφετε μῆ, γιὰτὶ πολὺ μὲν ἐνδιαφέρεται — Ρ. ὄσον Ἀ ν θ ἔ μ η ν. Τὸ ποιῆμα σας καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διεθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατακίς : Χαλάνδρι)

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» Ἐσωτερικὸν δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 Π Ἐξωτερικὸν Δολλάρια 6 Ἐξᾶμηνος — 100 Π Ἄμερικῆς — 30 καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἑτησίαν συνδρομῆ σελῖνια 70 Αἰ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Οἰκογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Λέκα 7 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατά φύλλον πῶλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλοποπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνονται αἱ ἐνδιαφερόμενοι.